

opiraje se na lepe teoretične pravila, vedó veliko govoriti in pisariti tudi v tem, kako bi se šolam na kmetih v boljši stan pripomoglo. Ali vsa njihova teorija naj gre rakom žvižgat! — je njiya, ki ne redi ne učitelja, ne učencev. Bolj temeljito pomoč je pri nas ne zdavnaj šolam skazal nek priprost, prileten, oženjen mož, Janez Šribar z imenom, ki je na g. učiteljevo prigovarjanje za šolske potrebe prepustil nek dolg, ki znaša okoli 330 gold. a. v. proti temu, da vselej pred šolo in po šoli zanj „Oče naš“ in „Češčena Marija“ molimo. 210 gold. tega denarja je vpisanih na zemljišči, in se ni bati, da bi se pogubili. Upamo pa tudi unih 120 gold. iztožiti, zanašaje se na podporo c. kr. okrajne gosposke, kateri morajo take važne in občeokristne ustanovitve gotovo biti pri sercu.

Ako pomislimo, kaka revščina nas stiska vse, še bolj pa tiste kraje, kjer razun kacic kapljic vina ni nobenega drugega pridelka, ki bi kak krajcarček donášal, da mora le edini ubogi vinček namestovati vsakdanji kruhek; iz njega morajo plačevati se čedalje veči davki, iz njega izderževati družina in posli, iz njega napravljati delavna in praznična obleka itd; ako pomislimo, da ga potem, če gre še ta edini pridelek po mrazu, po toči ali po kakovi drugi nesreči pod zeló, ni na kmetih drugega stanu, kakor beraški, potlej bomo vedili ceniti take darove, ki so večne zaloge ne le pri Bogu, ampak tudi pri mladini v potrebsčinah zdihujoči. Zato kličem: Bog daj šolam kaj tacih dobrotnikov, kakor je naš pošteni Janez Šribar, pa tudi tacih besednikov, kakoršnega se je skazal g. Alojzi Malenšek, spoznavši djansko resnico, da je siromaškim otrokom najprej treba obleke in obuvala, potem šolskih bukev, papirja in črnila, ne pa praznega prigovarjanja, ne zmiranja, ne sile; ker vse to je bob v steno. Le djanska pomoč polni šolske stole. Hvala toraj in zahvala obema, še posebno pa verlemu možu, ker je ta dar dal z meseno, to je: še v zdravih in terdnih letih, ne pa z železno roko, namreč takrat, kadar bi ga bil že strah pred smertjo k tej blagodušnosti in dobrodelnosti prisilil! Zavest, da bo nad 100 nedolžnih otročičev dopolne in popoldne zanj svoje ročice k Bogu povzdigovalo, ter nebes prosilo dobrotni duši, naj bo blagemu sercu zadostivno plačilo. Naj bi pa tudi ta prigodba pri nas in drugod našla veliko posnemavcev, ker vem, da so šole na kmetih, kakor pri nas, tako tudi drugod, v enacih potrebah in stiskah! Z Bogom! M. T.

Iz Ljubljane. 5. t. m. smo pokopali preč. gospoda Janeza Schlaeker-ja, šolskega svetovavca, častnega korarja, viteza Franc-Jozefovega reda i. t. d., kterega je vsa ljubljanska šolska mladost k pogrebu spremila. V svoji oporoki je menda tudi sporočil 1000 gold. naši družbi za pomoč učiteljskih vdov in sirot. Naj mirno počiva!

Prememba v učiteljskem stanu.

V ljubljanski škofiji: G. Janez Borštnik, učitelj na Blokah, je za terdno postavljen.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Millo.